

gældendes sociale og arbejdsmæssige stabilitet opretholdes således.

Samfundet har intet ud af at afsøre folk. Derfor bifalder vi i Socialdemokratiet, at promille- og spirituskørsel indlemmes som anvendelsesområde for samfundstjeneste, og at der for førstegangsdømte indføres obligatorisk personundersøgelse for at afdække, om den dømte er egnet til samfundstjeneste.

I Socialdemokratiet ser vi en stor værdi i kravet om at bidrage positivt til samfundet. Derfor er der for os at se god pædagogik i samfundstjeneste. Vi er dog samtidig tilfredse med, at undtagelsesområdet eller varsomhedsområdet opretholdes.

Lovforslaget lægger op til, at spirituskørsel med personskader til følge eller spirituskørsel i stjålne biler ikke bør føre til betingede domme med samfundstjeneste som vilkår. Brugen af samfundstjeneste skal altid afvejes med hensyn til eventuelle ofre.

Lovforslaget kan ikke tages til indtægt for, at vi ønsker at se med mildere øjne på spirituskørsel, dels fordi samfundstjeneste er en indgriben i den enkeltes liv i en længere periode end en frihedsstraf, dels fordi vi med lovforslaget også giver en tillægsbøde oven i den betingede straf med samfundstjeneste som vilkår. Signalet er altså klart: spirituskørsel er en alvorlig og risikofyldt forseelse.

Gentagen spirituskørsel bunder ofte i et alkoholmisbrug, og i Socialdemokratiet finder vi det overordentlig positivt, at spritbilister, der har behov for behandling for deres misbrug, idømmes dette. Det foreslås således, at den behandlingskrævende spritbilist idømmes betinget straf med en struktureret og en kontrolleret behandling af mindst 1 års varighed som vilkår. I dag får man en ubetinget straf, hvorefter behandlingen for alkoholmisbruget kan ske ved administrativ benådning. Ændringen fra en administrativ benådning til et vilkår i selve dommen ser vi som en styrkelse af den enkeltes retssikkerhed.

Behandlingsdomme er generelt at foretrække dér, hvor forbrydelser skyldes sygdom. Behandlingsdomme har fordele både i forhold til at afværge gentagelser af forseelsen, og også i forhold, der ligger uden for den aktuelle lov og det retspolitiske område, f.eks. en positiv indvirkning socialt og sundhedspolitisk. Det gør jo ikke noget, at vi laver lovgivning, der har politisk sammenhæng.

Historien om samfundstjeneste er et skoleeksempel på, dels at man skal turde gøre forsøg, dels at man langsomt, i takt med de gode resultater og viden, skal udvide brugen dér, hvor det er fornuftigt. Med det fremsatte lovforslag tager vi således ikke skridtet ud i det uvisse, men derimod udvider vi med viden om, at det nytter, og dermed at det er samfundsøkonomisk og retspolitisk fornuftigt.

Socialdemokratiet kan støtte det fremsatte forslag.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Vi er i Venstre betinget positive over for at forsøge samfundstjeneste på andre områder. Det er naturligvis – som også den tidligere ordfører var inde på – altid værd at betrede nye områder og se, om man kan nøjes med samfundstjeneste. En undgået afsoning, der kan erstattes af samfundstjeneste, er da klart en fordel.

Men vi er altså nødt til at diskutere: Hvad er det for holdninger, der ligger bag? Jeg kan godt forstå, at ministeren ikke rigtig vil ind på det i forslaget. Vi er altså nødt til at diskutere: Hvilken ændring i den præventive effekt kan dette forslag have? Er ministeren villig til at tage det op igen, hvis det viser sig, at antallet af spiritussager, som jo heldigvis har været faldende, eventuelt måtte stige igen?

Eller skal vi sige det rent ud til hinanden: Det her drejer sig om at få flere ledige fængselspladser. Jeg synes, vi skal sige det ærligt så. Vi kan se af høringssvarene, at der er flere statsadvokater, der efterlyser det, og det var da nok også rart for dommerne at vide: Hvad er det for hensyn, der har ført til dette? Det er altså en diskussion, vi meget gerne vil have med ministeren i udvalget.

Så vil jeg også stille det spørgsmål allerede her: Er der samfundstjenestepladser nok? Man kan jo se, at kriminalforsorgen mener, at der skal opfordres det ene og det andet sted for at få flere pladser. Vi er formentlig enige i, at det hele ikke skal ende i pjat. Dette for at føre frem til, at vi vil forlange en løbende evaluering af det her, hvis vi skal have det gennemført.

Så er der nogle beregninger om besparelser. Vi vil godt have nogle mere ærlige bud på, hvad det her kommer til at koste anklagemyndigheden. Vi kan jo se, at flere statsadvokater, politimestre og Politimesterforeningen hævder, at det her koster ressourcer; det er det efter vores mening åbenbart at det må. Det vil betyde længere sagsbehandling, og det vil altså også